

ה"ת 25141/08/16 - לאוניד בלייכמן נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 25141-08-16 בלייכמן נ' משטרת ישראל תביעות- מחוז צפון
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דלית שרון-גרין
מבקש	לאוניד בלייכמן ע"י ב"כ עו"ד תומר שוורץ
נגד	
משיבה	משטרת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת תפוסים, הנשענת על החלטתי הקודמת מיום 5.10.16 בעניין זה (להלן: "**ההחלטה הקודמת**") וכן על הוראות החוק.

2. בהחלטה הקודמת, דחיתי את בקשת המבקש להחזרת התפוסים, על הסף מטעמים פרוצדורליים, וכן לגופה.

3. לגופו של עניין סברתי כי התקיימה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת השימוש בתפוסים כחלק ממערך ההפעלה עש עסקי הימורים אסורים.

בנוסף, קיבלתי את עמדת המשיבה לפיה סמכות התפיסה קמה הן מכח סעיף 235 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), והן מכח סעי' 32(א) לפסד"פ (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**"), כשמטרות המשך החזקת התפוסים, עפ"י עמדת המשיבה, הן כאמור שתיים; האחת, בקשה לחילוטם בבוא היום, והשניה מניעת ביצוע עבירות נוספות באמצעותם.

עוד לקחתי בחשבון את העובדה שנגד המבקש תלוי ועומד כתב אישום בעבירות דומות, וכן שני תיקי חקירה נוספים בגין אותן עבירות.

בנסיבות אלה, מצאתי כי האינטרס הציבורי מצדיק המשך החזקת התפוסים, אם כי ראיתי לנכון לקצוב תקופה בת 45 ימים לצורך סיום החקירה, העברת התיק ליחידה התובעת, וככל שהאחרונה תחליט לעשות כן, להגשת כתב אישום נגד המבקש.

4. 45 הימים חלפו עברו להם, וכך גם התקופה, בת ששת החודשים מיום התפיסה, הקצובה בחוק.

עד היום, לא הוגד כתב אישום נגד המבקש בגין תיק זה ולא בגין שני תיקי החקירה האחרים.

עד היום, לא הוגשה בקשה להארכת התקופה מכח סעיף 34 לפסד"פ, ולא בקשה לחילוט התפוסים מכח סעיף 235(ג) לחוק העונשין.

5. במהלך הדיון בבקשת המבקש, עתר ב"כ המשיבה להארכת המועד להחזקת התפוסים למשך 30 ימים נוספים, אך נתן את הסכמתו להשבת הכסף המזומן שנתפס, וזאת "מפאת התארכות הטיפול בתיקים ולפנים משורת הדין".

עוד טען כי הטיפול בתיקים הוא "סבוך וסיזיפי" וכי חלה התקדמות בחקירה נוכח הודאתה של אחת המפעילות בעסק.

6. אמנם ההודאה החדשה שנגבתה בנובמבר 2016 מחזקת את התשתית הראייתית הלכאורית נגד המבקש, אלא שמלבד גבייתה, לא התרשמתי שנעשו פעולות חקירה משמעותיות אחרות מיום מתן ההחלטה הקודמת ועד למועד גביית ההודאה, ואף לא אחרי גבייתה. כמו כן, לא שוכנעתי שמדובר בחקירה כה סבוכה.

7. לתמיכה בטענותיו, הפנה ב"כ המשיבה לע"ח 51143-05-11 אנוך סימון נ. מ"י, שם נדחה ערר על החלטת בית משפט קמא שלא להחזיר מחשבים ששמשו למשחקי מזל.

8. לא אוכל להקיש מערר זה על ענייניו, מהטעם הפשוט שמדובר במערכת זמנים שונה לחלוטין; התפוסים בערר נתפסו ביום 17.3.11, הערר נדון ביום 11.6.11 ובית המשפט קצב למשיבה שם 60 ימים לצורך סיום הליכי החקירה ולגיבוש החלטה בדבר הגשת כתב אישום. כך, שבסיכומי של יום קצב בית המשפט תקופה בת כחמישה חודשים מיום התפיסה לצורך הגשת כתב אישום או נקיטה בהליך אחר כלשהו.

9. המצב הנתון בערר, דומה למצב בעת ההחלטה הקודמת. החלטתי הקודמת עולה בקנה אחד עם החלטת בית המשפט המחוזי בערר הנ"ל. התפוסים מושא בקשה זו נתפסו ביום 11.7.16, החלטתי הקודמת ניתנה, כאמור, ביום 5.10.16, ונקצבו בה 45 ימים נוספים לסיום הליכי החקירה. קרי; כחמישה חודשים מיום התפיסה.

10. **על יסוד האמור, אני מקבלת את בקשת המבקש, דוחה את בקשת המשיבה שעלתה לראשונה בדיון לפניי, ומורה על השבת התפוסים למבקש על אתר.**

זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.